

נזעים זייד

י"ל ע"י מנחם "יקרא קדישא" מורשת רבנות ק
שבועת "רבות דוד" קרעשטנק - קריית גת

פרשת ודדי תשפ"א • גליון ז

נזעים יראתך

דא"ר מנחם מרן
אדמו"ר שליט"א

"ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה" (מז, כח)
הקושיא ידועה ומפורסמת, האמנם היה ליאע"ה בחיר האבודה"ק מרכבה לשכינה דמותו חקוקה במרכבה, חיות בארץ מצרים, ערות הארץ מדור הקליפות והסט"א מ"ט שערי טומאה, והקושיא קשה שבעתים דמשמע דויחי יעקב כאמ"צ דייקא, אך בארץ ישראל לא.

איתא ברש"י הק' דפרשה זו סתומה, ונראה לי לפרש למ"ד דרשינן סמוכין הסמיכות בין סיפא דפר' ויגש לדישא דפר' ויחי, עפ"י דברי זקה"ק מוהרד"ם מקרעטשניף זיע"א, עה"כ כפר' וישלח וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלוקים את עבדך" (ג, ה) וקשה דכתשוכת יעאע"ה ויאמר הילדים וגו', ולא הזכיר הנשים.

וביאר על פי עובדא אצל הר"ק מרוזין זיע"א, איש חסיד היה שנסע בקביעות להרה"ק זיע"א, וכידוע בימים ההם היה נסיעה לצדיק זמן ארוך שבועות או חודשים וכשהיו נוסעים לחדש תשרי היו עוזבים את הבית והפרנסה וכו' למשך זמן ארוך, והיה לו שכן מתנגד שכל פעם שהיה נוסע לצדיק היה השכן מקניט בדברים לאשתו של אותו חסיד, האיך שמסכימה בעדו לנסוע לרבי ומשאיר אותה לבדה בבית זמן רב וכו', פעם אחת הירבה אותו שכן בדברים, ובין הדברים אמר וכי מהו הרבי, וכי מלאך הוא גם הוא בשר ואדם כמונו, הוא אוכל ושותה כמונו, וגם לו אשה וילדים כמונו, ויכנסו דבריו בלבה, ויהי כאשר חזר האישי לביתו סיפרה לו דברי השכן הנ"ל, מאחר שהיה קשה בליבו מבלי מענה גבר בלבו לשאול את הרבי בעצמו ומיד שם פעמיו בחזרה להרה"ק, נכנס לקו"פ וסיפר דברי השכן הנ"ל לאשתו, נענה הר"ק מרוזין וא"ל "ואנט אים ער האט

נזעים ישראל

דברי אוקים חיים מנחם מרן
הקוד"ט ה"נזעים ישראל" זיע"א

"שמך אלוקים כאפרים וכמנשה"
(מח, ח-ט-כ)

יוסף אמר שבניו הם במרריגת הי"ב שבטי י-ה

'מי אלה' וברש"י הק' 'מהיכן יצאו אלו שאינן ראויין לברכה', ונל"פ דיוסף הבין כדעתו בשאלת אביו 'מי אלה' שסובר שאינם זרע קודש, דמהיכן יצאו מאסנת מארץ מצרים, על כן ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלוקים בוז"ה, דהנה ז"ה בגימ' י"ב, בוז"ה גימ' י"ד, דהיינו שהוא מצרף את שני בניו ל"ב שבטים, כלומר שהם אינם פחותים במדרגתם וקדושתם מכניך הי"ב שבטי י-ה, כיון ששמע יעקב כך ויאמר קחם נא אלי ואברכם, מהו ואברכם בירך אותם שישארו כן בקדושתם שיהיו ראויין ליקרא בני יעקב, והו' ישימך אלוקים כאפרים וכמנשה' כלומר שישארו כאפרים ומנשה כפי שהם לעת עתה ולא יפלו ממדרגתם.

♦ ♦ ♦

המלאך הגואל אורתי מכל רע יברך את הנערים. תפילתי של יעאע"ה הירבה, המלאך הגואל אורתי היינו המלאך אשר נאל והושיע אותי להפקד בדברי ישועה ורחמים, מכל רע אע"פ שאנני הרע והגורע והשפל ביותר מכלם אעפ"כ נאלתי להושיעני, הוא יברך את הנערים שכן יברך הש"ת אף את הנערים היינו בני ישראל להושיעם אע"פ שאינן ראויין לברכה.

"ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה" (מז, כח)

כשהאדם יחשוב על העתיד שיהיה טוב בן יהיה

נ"ל בדרך רמז דהתורה רמזה לנו כזה שיהיה לכ"א חיות, ושיתחזק בכל המצבים אע"פ שמיצר לו, דהנה כל מחלת הדאגה הוא כשהאדם חושש שייצר לו אף לעתיד ומזה נופל ליאוש ח"ו, ואיתא בספרי מוסר (פלא יועץ וכו') "כבר אמר החכם, העבר אין והעתיד עדיין וההרה כהרף עין דאגה מנין", וידוע מאמר העולם דכשיחשוב האדם תמיד טוב כן יהיה, כלומר לחשוב טוב רק על העתיד שיהיה טוב ויהיה שמח ומלא בחיות.

וזהו ויחי יעקב דיעקב אבינו היה מלא חיות ובשמחה, אפילו בארץ מצרים מלשון מיצר, דאפי' דהוה מיצר לו, והיה לו על מה להתאונן על צרת עשו או לבן או דינה או יוסף וכו', עכ"ז ויחי יעקב היה מלא בחיות, שבע עשרה שנה' שבע עשרה גמטריא טו"ב, היינו שחשב רק על העתיד שיהיה לו טוב.

♦ ♦ ♦

"וירא ישראל את בני יוסף ויאמר וירא מי אלה. ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלוקים בזה, ויאמר קחם נא אלי ואברכם וגו'."

המשך בעמוד ב'

ניטל זאבט ♦ במשנתו של רבינו דקדוק"ט ד'נועם ישראל" זיע"א

כשדחל ניטל בלייל שב"ק ויחי רנשע"ב

"ויקרכו ימי ישראל למוות" (מז, טז). כיון שניטל כעת איני אומר דברי תורה זהו רק התעוררות לתשובה, 'ויקרכו ימי ישראל' כאשר מתקדמים וכאים לימות המשיח, דישראל מורה על הדרגה העליונה בדכתיב (ישעיהו מט, ג) 'ישראל אשר כך יהפאר' רומז לימות המשיח, 'למוות' אז הוא עת שצריכים להמית את היצר הרע להתגבר עליו להשפילו ולהכניעו.

הרה"ק **מבעלזא זי"ע** אמר 'אונזער תורה איז תפילה' (התורה שלנו היא תפילה), וזאת התפילה 'ויקרכו' שנוכה שכבר יתקרב 'ימי ישראל' ימות המשיח כנ"ל, 'למוות' ומיתת היצה"ר, כי לעתיד לבוא לא יהא יצה"ר כלל אלא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה.

♦ ♦ ♦

"עת לעשות לה' הפרו תורתך" (תהלים קיט, קכו). נ"ל 'עת לעשות לה' דכעת ב'ניטל' לעשות לה', הוא 'הפרו תורתך' שאין לומדים לש"ש שלא ליתן כח להיצוניהם ח"ו.

עוד י"ל דמזא גופא שאין לומדים לש"ש נעשה עת רצון, וזהו 'עת' ע"י 'לעשות לה' הפרו תורתך', דע"י שכוכש רצונו מללמוד לש"ש כדי לעשות לה' ע"י נעשה עת רצון.

♦ ♦ ♦

כשדחל ניטל בלייל שב"ק ויחי רנשג"ד

(תמצית הדברים)

"בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך" (תהלים קיט, יא). נהגו דאין ללמוד היום, כי מה שלומדים הולך לסט"א ח"ו, ומהו הדבר צריכים ביותר ליזהר, והוא דכתיב 'בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך', דיש עתים לפעמים ששומרים ומצפינים הד"ת בלב ואין אומרים תורה, 'למען לא אחטא לך' כדי לא ליתן לסט"א כח ח"ו.

או **יאמר עפ"י דא' בגמ' (קידושין מ)** 'אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו ילך למקום שאין מכירין אותו וילבש שחורים ויתכסה שחורים ויעשה מה שלבו חפץ ואל יחלל ש"ש כפרהסאי', וא' עוד (ברכות י"ב ע"ג) 'כל העובר דבר עבירה ומתבייש בו מוחלין לו וכו' דכל זמן שהאדם מכסה חטאיו ומתבייש בהם ואין מפרסם פשעיו אפשר עדיין שישוב בתשובה, וזהו 'בלבי צפנתי אמרתך' שמצפין אמרות ה' ע"ד ילך למקום וכו' כנ"ל, 'למען לא אחטא לך' דבאופן כזה שמתבייש אולי יעשה תשובה, גם 'למען לא אחטא לך' שלכה"פ לא יחטא בחילול ה', גם 'למען לא אחטא לך' היינו שלא יגרום לאחרים ג"כ לחטוא כמוהו.

או **יאמר עפ"י דא' בגמ' (במות סה)** 'כשם שמצוה על אדם לומר דבר הנשמע כך מצוה על אדם שלא לומר דבר שאינו נשמע', וזהו 'בלבי צפנתי אמרתך' שאני צופן דברי ואיני אומרם, 'למען לא אחטא לך' כיון שאינו נשמע, ומוטב שיהיו שוגגים, גם 'למען לא אחטא לך' שלא להיכשל בעוון הלכנת פנים.

או **יאמר דידוע מספה"ק מתלמידי בעש"ט הק' זי"ע** דאם רואה אדם איזה דבר עבירה אצל חבירו אות היא שהוא עצמו פגם באותו חטא, וזהו 'בלבי צפנתי אמרתך' שלא להוכיח חבירי, 'למען לא אחטא לך' דא"כ ראייה דלי עצמי יש את אותו פגם, וקשוט עצמך תחילה ואח"כ קשוט אחרים.

♦ ♦ ♦

קינדער, וייל ער האט גיוואלט האבן א ווייב, און איך האב א ווייב, וייל איך האב גיוואלט האבן קינדער", (תאמרו לו שלו יש ילדים כי הוא חפץ באשה, ולי יש אשה כי רצוני להביא ילדים לעולם), וכזה פירש 'וירא את האנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך' עשיו שאל את יעקב האיך מגיע אליך יעקב איש תם פרוש מכל הבלי העוה"ז נשים וילדים, השיב לו יעקב 'הילדים אשר חנן אלוקים את עבדך' סיבת היות לי נשים כי הפצתי להביא י"ב שכטי י-ה.

וכזה אפש"ל סמיכות הכתובים 'ויפרו וירבו מאוד, ויחי יעקב בארץ מצרים' דהנה מצרים הוא ערות הארץ היפך הקדושה, ידמו לענין הנישואין שהוא נראה לכאורה היפך הקדושה, על כן אמר הכתוב 'ויחי יעקב בארץ מצרים' דכל חיותו של יעאע"ה בנישואין היה אלא כדי 'ויפרו וירבו מאוד' להקים את כלל ישראל, ואדרבה בכך ענין הנישואין הוא ענין נשגב וקדוש.

♦ ♦ ♦

"וירא מנוחה כי טוב ויט שכמו לסכול" (מט, טו)

איתא בגמ' (ברכות ה) 'לעולם ירגיז אדם יצ"ט על יצה"ר אם נצחו מוטב וגו' ואם לאו יזכיר לו יום המיתה', ונ"ל הכתוב עפ"י דברי הגמ' 'וירא' הוא לשון התבוננות, שיתבונן האדם שיגיע עת 'מנוחה' שינוח בקברו 'כי טוב' דאז כבר טוב נוח אבל כעת צריך לעבוד את ה', וע"י שיתבונן כן 'ויט שכמו לסכול' פירש"י 'עול תורה' היינו שינצל את שהותו הקצרה בעוה"ז בעסק התוה"ק, ועוד פירש"י 'ויט שכמו' 'השפיל שכמו', היינו שיכוא מתוך כך גם לידי הכנעה, וכעובדא שסיפר הרה"ק **מסאטמר זיע"א** שכערוב ימיו כשרקד בשמחת תורה היה קשה לו מאוד ורצה לנוח קימעא אמר לעצמו 'יואליש יואליש אין קבר וועלסטו זיך ריען גענוג יעצט דארף מען ארבעטן'.

♦ ♦ ♦

"המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים" (מח, טז)

כ"ק אאמו"ד הרה"ק זיע"א ביאר 'מכל רע' שיאע"ה דימה בנפשו שהוא גרוע והרע מכולם, אאמו"ד היה בכחית' הוא היה אומר' מה שהוא היה כמדרגה שכה אחז בעבודת ה' דייקא כזה היה מדבר כאמרותיו הטהורות, אאמו"ד היה לב נשבר מאין כמותו, הוא דימה בנפשו על האמת שהוא הבריה השפלה ביותר בעולם, וכדרכו בקודש גם פי' הכתוב כדי להמשיך ישועות 'יברך את הנערים' שכל מי שצריך להפקד בזש"ק שהקב"ה יפקדהו בדבר ישועה ורחמים בקרוב אמן.

ונ"ל לכאור הכתוב כהכנה לשוככי"ם כמנהג אבוה"ק להתחיל את צום ימי השוככי"ם מיום ו' ערש"ק פרשת ויחי, 'המלאך' רומז ליצה"ט, 'רע' רומז ליצה"ה, וזהו 'המלאך הגואל אותי מכל רע' שהיצה"ט יגאל אותי מיצה"ה, ע"י 'יברך את הנערים' שיתן לו את חטאת הנעורים 'מקבץ נדחי עמו ישראל', ועל ידי זה 'ויקרא בהם שמי' כדכתיב (דברים כח, י) 'וראו כל עמי הארץ כי שם ה'נקרא עליך ויראו ממך'.

♦ ♦ ♦

(שזה"ט ויחי תש"פ)

♦ **ויטמנורו בחול** ♦

זוגתי סבלה מדלקת פרקים קשה מאד, היא סבלה מזה מאד, והיא היתה צריכה לקחת כדורים קשים מאד בשביל זה, פעם אחד תיניתי בפני הרבי על הסבל הנורא ושהרבי יברך אותה שכבר תתרפא מכן, אמר לי הרבי כך: 'שתלך לים או בשעת בוקר מוקדמת או בשעת בין הערבים לפני השקיעה כשהחול חם אבל לא חם מדי, ושתכסה את כל הגוף שלה בחול למשך חצי שעה, כך תעשה משך חודש שלם מידי יום, ואני יתפלל ובעז"ה הכל יחלוף, בדיק חודש לאחמ"כ הכל חלף כלא היה מבלי להשאיר זכר, אני רופא! אבל זה בטוח לא רפואה לדלקת פרקים קשה, הכל בזכות תפילותיו וברכותיו של הרבי, אלא שהרבי רצה להביש את הישועה בדרך הטבע.

♦ **הסגולה המיוחדת** ♦

אסיים רק בסגולה מיוחדת שהרבי אמר לי לזכור זאת כסגולה להמתקת הדינים.

באחד הפעמים שהייתי בקו"פ אצל הרבי אמר לי הרבי, כתוב בפרשת ויצא (בראשית ל א) "ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב וגו', ותאמר אל יעקב אבה לי בנים ואם אין מתה אנוכי, ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלוקים אנוכי אשר מנע ממך פרי בטן", אמר לי הרבי 'את דברי יעקב קוראים כולי עלמא בתמיה "התחת אלוקים אנוכי" - מה אני במקום הקב"ה שאני יכול להעניק לך ילדים", 'אבל אני המשיך הרבי 'קורא את זה באתנחתא שיעקב אבינו אמר "התחת אלוקים אנוכי", אני לגמרי נתון תחת ידו והנהגתו של הקב"ה ומה שה' עושה זה לטובה ואני מקבלו באהבה, ואין לי שום שאלות אלא הוא מנהיג את העולם "ואשר לו הכוח והמשלה בכליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו", והאזינים הרבי והפטי"ר זו סגולה גדולה לחזור הרבה על תיבות אלו ולומר "התחת אלוקים אנוכי" ולהאמין בזה, וזה מסוגל מאוד להמתקת הדינים!

זכורתנו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

♦ **בנינים מנעימים** ♦ **מבשרים למערכת ע"י הקוראים שידיו**

לכבוד מערכת "נונים זיו"ך שלום וברכה!
 קודם אודה לכם על הגליון המיוחד שנקרא ע"י מידי שבוע, על התוכן המיוחד וכי.
 אני רוצה לספר סיפור שהיה לי ליל שישש שעבר פרי יוגש, נסעתי מב"ב לבקר את זקנתי שמואשפות במחלקת טיפול נמרץ בבית"ח איכילוב, כשישתי בהמתנה במחלקת טיפול"י מנועים לפתע שני גברים שא' מהם בעוה"ר אינו שומרי תומ"צ אפי' כיפה לא היה לראשו, והבי היה דתי והתיישבו אף הם בתמנה, ואני שומע שהם משוחחים כמו כולם על הקורונה, הדתי אמר לחבירו שביום ראשון שוב סגר וא"א כבר, הקורונה נמאסה כבר, נענה חבירו שאינו שותומ"צ לעומתו 'אח שלי אתה לא תאמין, יש ספר קדוש בשם 'נונים ישראל' חיבר אותו גדיק בשם האדמו"ר מקרעמנטינף שהיה גר בקרית גת, הוא נפטר לפני שנה פלוס, ושנתיים לפני שהקורונה החלה בפרשת מוקץ הצדיק גילה ממש מילה במילה ממה שקורה עכשיו עם הקורונה זה התפרסם בכל העולם בכל כלי המדיה, ואז הראה לחבירו את הנונים ישראל.

התרנשות גדולה אחזה בי בראותי כוחו הגדול של הרבי בעל הנונים ישראל זיע"א והזכות הגדולה שאפי' יהודים שרחוקים מאד מהדת למדו נונים ישראל והתחזקו באמונה וראו שיש לה' שמנהיג העולם, והכל מכוון מלמעלה, ויש יהודים צדיקים עובדי ה' שענייהם פקוחות לכל ויאמנו בה ובמשה עבדו, ומי יודע מה יעלו עוד דיבורים אלו בקרבם.

זכות הרבי זיע"א יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

בברכה החפץ בעילום שם (השם הנלא שטור בעברת)

עלי הנשימות גם בלי הכדורים, ובאותו מידה יכול הקב"ה לעשות שיקשו עלי הנשימות אפילו עם נטילת הכדורים, דהיינו שלא הכדורים פועלים אלא הקב"ה עושה כן, והכל בידי, אם כן איפה למה לי לקחת את הכדורים!

♦ **הכרת הטוב** ♦

מיוחד היה הרבי במידת ההכרת הטוב, איך שהכיר טובה לאנשים אפילו שהיה קשה עליו מאוד, הוא לא חס על כלום, ואביא כמה דוגמאות.

בעת שחינתני את בתי הצעירה למזל"ט, לא היה באפשרותי להזמין את הרבי לחופה, מכיון שסידור קידושין שייך לחתן, אבל הרבי שלח במיוחד בשליחותו את הרבנית תלי"ט א עם שתיים מבנותיו מטרעבישן ומיאלען שלי"א ושתיים מבנותיו וממשבקי"ם, כ"ק אדמו"ר שלי"ט א היה אז בחו"ל ונמנע ממנו מלהשתתף בחתונה, למחרת שמע הרבי שיש שבע ברכות במלון ויזיץ מבלי להסס הרבי הטריח את עצמו והגיע וישב משך כל השבע ברכות.

היה גם בשנת תשע"ז בני יצחק נתן הכניס את בנו הקטן בביתו של אברהם אבינו כמה ימים לפני פסח כמדומני שהיה זה בי"א ניסן ערב שבת הגדול, הברית התקיימה מוקדם מאוד באולמי" נאות ירושלים" בבני ברק, הרבי הגיע לשמש כסנדק בברית על אף הזמן החוץ והרבי לפני זה בירר על המוהל ועל שאר הפרטים, כשהרבי יצא ליוית את הרבי לרכבו והרבי אמר לי 'תדע לך שמאד לא הרגשתי טוב אבל בשבילך הגעתי!

היה פעם בפורים שהתעכבת קצת עקב אורחים שהיה לי ויצאתי קצת מאוחר לנטיעה לרבי, לפתע אני מקבל טלפון מהמשב"ק ר' מאיר כ"ץ שהרבי באמצע משתה היין שאל איפה אתה, והרבי אמר שהוא לא נכנס לשוה"ט בביהמ"ד עד שאתה מגיע.

לפני ראש השנה תשע"ט נכנסתי לרבי, הרבי ישב בסלון והרבי ידע טוב מאד להיכן מצבו מדורר, באמצע אומר לי הרבי 'תראה נפתלי, יש דברים שכן אדם לאחר זמן מתחרט מאד למה הוא לא עשה אותם, אתה כבר מגיע אלי הרבה שנים אבל אף פעם לא היית אצלי בשבת אני מכיר אותך אני יודע שתתחרט על כך מאד, אמרתי לרבי אחרי החגים איזה שבת שהרבי אומר לי אני מגיע, הרבי אמר לי שםפאת חולשותו הוא לא יורד בכל שבת, אמרתי לרבי אני כבר יברר, ואכן באתי וזכיתי לשבות אצל הרבי בשבת אויפרוף של הרב יחזקאל שרגא שלי"ט א בן כ"ק אדמו"ר שלי"ט א שבת מיוחדת שלא תשכח לעולם, כל כך דאג הרבי לגמול טובה לכל מי שרק היה לו הכרת הטוב.

♦ **וינזור אומר ויקם** ♦

יש המון סיפורים על ישועות ומופתים גלויים שראו אצל הרבי למעלה מדרך הטבע, לאחר שסיפרנו אפס קצהו בגדולותו אפשר לספר קצת על ישועות שזכו להיוושע, אין ספור סיפורים יש לי לספר על בנותי שהגיע עיתם ללדת, כמוכן שלפני זה התברכו אצל הרבי ולא נכנסו לביה"ח לפני ברכה מהרבי, והרבה סיפורים היה שכשהיו כבר בחדר לידה והעניינים לא התקדמו בטלפון אחד שהתקשרתי להזכיר אצל הרבי והרבי בירך תוך דקות בודדות ילדו ב"ה לחיים ולשלום, היה אפילו פעם שהרופאים כבר רצו להכניס את אחת מבנותי לניתוח כיון שכבר היה סיכון, והתקשרתי לרבי ותוך דקות בודדות ילדה כרגיל לתדהמת כל רופאי המחלקה, אבל פטור בלא כלום אי אפשר אספר סיפור אחד.

ב"ה שזכיתי לקרבה יתירה אצל הרבי זיע"א המון יש מזה לספר איני יודע מאיפה להתחיל, הרי רבני עצמו אין לנו השגה, אבל מעט מזעיר שזכינו לראות ולשמוע בקו"פ, נתחיל במשהו ועוד חזון למועד נמשיך הלאה.

♦ **עבודת קודש** ♦

בתקופה האחרונה שהרבי היה חלש מאד בעת חוליו, והרבי לא קיבל קהל, אבל אותי הרבי כן קיבל כל אימת שרציתי לבוא, באחד הפעמים שבאתי אמרתי לרבי שאנשים רוצים לבוא לרבי ואולי שהרבי יקבל אותם לזמן מועט, ענה לי הרבי משפט מיוחד שזה כל כך היה משקף את הרבי, במידת האמת שבו ובכוחו הגדול, וכך אמר לי: 'נפתלי אני לא עושה את עבודתי רמיה, כשאני חלש אני לא יכול לקבל אותם, מכיון שהם באים להזכיר עצמם אצלי כדי שאתפלל ואפעל עבורם, וכשאני לא מרגיש טוב אני לא יכול לפעול עבורם מחמת חלישות כוחי!

♦ **משא העם** ♦

סיפור שחרוט בזכרוני מחזה נורא הוד שראיתי אצל הרבי, היה זה בתחילת החורף שנת תשע"ט לאחר שקרה כמה מקרי אסון נוראים ל"ע בארץ ישראל כמה נרצחים בפיגועים הי"ד, וכמה תאונות טרגיות, נכנסתי לרבי בתקופה הזו, אני רק נכנסתי והרבי פרץ בבכי מטלטל מאין הפוגות, נעמדתי דום, הרבי בכה בכיות של ממש בלי הפסק, כשהרבי אומר לי שוב ושוב 'אני אשם לכל האסונות', חשבתי שבעוד דקה שתיים הרבי ייגע, אבל המחזה המשיך כ-10 דקות ומשך כל הזמן הרבי בוכה בכי תמרורים ואומר 'אני אשם, כשהרבי נרגע במקצת, העזתי קצת ושאלתי את הרבי 'במה הרבי אשם', השיב לי הרבי בכי, 'אני חש בטוב ומשךך לא התפללתי מספיק טוב, לכן התרגשו כל האסונות האלו, לכן אני אשם שלא מנעתי אותם!'

♦ **ואני תפילתי** ♦

התבטאות מיוחדת אמר לי הרבי לפני שנים רבות, הרבי המשיל משל לאדם שיש לו כספת ובה אבנים טובות ותכשיטים מיוחדים יקרי ערך, הוא לא משתמש בהם ביום רגיל אפילו לא באירועים, אלא רק באירועים מיוחדים וחשובים מאד מוציא הוא מהכספת את התכשיטים המיוחדים ומשתמש בהם, 'כן אני' הפטיר הרבי 'יש לי בכספת כמה תפילות מיוחדות שאני משתמש בהם רק באירועים מיוחדים במצבים מאוד נצרכים ומאוד קריטיים, אז אני משתמש בתפילה כזו!'

♦ **והאמין בה'** ♦

אחרי ימים הנוראים שנת תשע"ח שהרבי לא חש בטוב, הבאתי לרבי כדורים מיוחדים, כדורים ממרכיבים טבעיים בשם "ג'וס פלאס", הכדורים האלו היו ממש הצלה גדולה לרבי שהקל לו מאוד על נשימתו שהשתפרו מאד מאז נטילת הכדורים, הרבי מאוד הודה לי עליהם שנישמותיו השתפרו נפלאות ב"ה, לאחר זמן קצר הורה לי הרבי לחדול מלהביא את הכדורים, התפלאתי מאוד הן זה מאוד עזו לרבי, 'לכון' אמר הרבי אבל אין חפצי שאני יביא עוד מכדורים אלו, אמרתי לרבי שאני רוצה, וזכות גדולה בשבילי להביא לרבי את הכדורים, אז השיב לי הרבי תשובה מיוחדת שנראה מכן את כוח האמונה הגדול שהיה טבוע בו, וכך אמר: 'הן הקב"ה יכול לעזור לי שיקלו

הרה"ק ה'ברכת משה' מלעלוב זיע"א

◆ כ"ד טבת תשמ"ז ◆

תולדותיו: הרה"ק ר' משה מרדכי בידרמן מלעלוב זצוק"ל ה'נולד בחודש טבת תרס"ג בעיר ירושלים ת"ו, לאביו הרה"ק ר' שמעון נתן נטע זיע"ע, בשנת תרע"ג נסע אביו הק' לעיר קראקא ור' משה מרדכי נשאר בירושלים בבית זקנו דק' הרדצ"ש מלעלוב ששם עליו עינא פקחא בחינוכו ושיבחו עד למאוד, מענדויו עמל לילות כימים בתורה ועבודת ה', אחר פטירת זקנו הק' בדיותו כבן ט"ו יצא לקראקא אל אביו הק', בשנת תרפ"ג נישא בקראקא לבת הגה"ח ר' אברהם שווארץ זצ"ל, ה' נוסע להרבה צדיקים והרבה ה' קונה מהם, אך רבו המוכח ה' הרה"ק רבי אברהם אלימלך מקארלין ה"ד זיע"ע שאף הוא השיב לו חיבה והערכה עד מאוד, כמ"כ זכה לקירבה יתירה אצל האי צדיק וקדוש רבי אהרלי קאזניצער זיע"ע שהעריצו עד מאוד במידה מופלגת, וי"מ שפעם אף נתן הרה"ק רבי אהרלי קוויטעל לדבינו הק', גם בארה"ק ה' בידיות עם צדיקי הדור כהרה"ק מבעלזא זיע"ע והרה"ק מהאסיאטין זיע"ע והרה"ק רבי ישראל אבנחצירא זיע"ע ועוד, מספרים על חיבה יתירה שהראה הרה"ק רמ"מ לרביה"ק ה'ניעים ישראל' זיע"א בעת אירוסיו ונישואיו נכדו כ"ק אדמו"ר מפרמישלאן שליט"א.

בשנת תש"ב עבר מירושלים לתל אביב, זאת בעצת הרה"ק מהר"ש מזוועהיל זיע"ע שבירושלים שרד עוני כבד משא"כ בתל אביב שם היו סוחרים שתמכו בבית רבנו, אפי' שהוא לא רצה ר' שלומקה אמר לו שישאר דירתו בירושלים ויגור בת"א, וכך עשה, והוא היה אומר כל ימיו "איך בין א ירושליימער איד" [אני יהודי ירושלמי], אחד תקופה עבר לב"ב שם נפתח ביהמ"ד לעלוב ברח"ע, ואחר חזר לירושלים לרח' צפניה, ביו"ט שבועות תשמ"א ל"ע נשתתק רח"ל על פלג גופו, ותקופה קצרה אח"כ עבר לגור בסביון מקום מנוחה ומרגוע, ומשם עבר לגור בשיכון ה' בבני ברק, נפטר במוצ"ש ליל כ"ד טבת, ומנוחתו כבוד בהר הזיתים בירושלים.

מספר נכדו הגה"צ ר' מנחם הורווציק מלעלוב שליט"א: זקני הק' חלה בסוף ימיו בשיתוק בחצי מגופו ל"ע, ועל עיניו הצופיות על העתיד לבוא עליו זכורני כמה וכמה סיפורים, מסופר שבחונכה תשמ"א ביקש לקרוא לרפוא כי הוא מרגיש שהוא חולה, קראו לרד' שוסהיים ובדקוהו ולא מצא דבר, אח"כ ממש תקופה קצרה לפני שחלה בשיתוק ביקש ליסוע לבקר את הרה"ק ה"חלקת יהושע" מביאלא שהיה חולה אז בשיתוק, וישב אצלו זמן מה, וסיפר משמשו הרה"ח ר' נח גולדברג שהיה אז הנהג שאח"כ הפטיר: "רציתי לראות איך אפשר לעבור את ה' בכזה מצב", ואח"כ שמעתי ממשמשו הרה"ח ר' שמחה קרקובסקי שכשחזרו מהרה"ק מביאלא ביקש ליסוע דרך ביה"ח הדסה ונכנס לשם והסתובב אנה ואנה במחלקות, בלא שיבינו מהו עניינו התמוה הזה, אחד תקופה כשחלה הבינו כל הדברים הללו.

היה זה בערב שבועות שנת תשמ"א, זקני שלח את משמשו להיפגש עם יחיאל קדישאי שהיה מזכירו האישי של רה"מ דאז, והוא היה מקושר מאוד לזקני, וביקש למסור לרה"מ במילים אלו: "תמסור לראש הממשלה אל תחשוש מלעשות את המבצע, המבצע יצליח למעלה מהמשוער, ואף אחד לא ייפגע", משמשו של זקני כלל לא הבין במה מדובר אבל ביצע את שליחותו, כשמסר הדברים נדהם יחיאל קדישאי מהיכן לרבי סודות שמורים ביותר כאלה, וכך היו הדברים: שבאותו זמן היה כוננת בעיראק להפצצה אטומית על ישראל, ובה' סיון תשמ"א יצאו עם 'מבצע עופרה' והפציצו בסיועתא דרשימא את הכור הגרעיני בעיראק שזה היה מבצע רבת סיכונים, וכמובן שיחיאל קדישאי מיד העביר את דברי לרה"מ, ורה"מ שעדיין לא היה משוכנע מספיק כדי להחליט סופי על המבצע אמר מאוחר יותר שאכן השליחות והברכה של הרבי מלעלוב היא זו ששיכנעה אותו סופית ע"ז, והמשך היה שאכן יצאו במבצע ובהצלחה רבה, וכשזקני שמע שהמבצע הצליח, הפטיר ואמר: "איך האב צו פיל גענומען אויף מיד" [לקחתו על עצמי מידי הרה"ק], ואכן במוצאי יו"ט של שבועות חלה בשיתוק ל"ע עד לפטירתו בתשמ"ז.

מסופר שהמנחת יצחק זצ"ל הגיע לבקר את זקני בביה"ח וזקני שאלו שהוא קיבל ע"ע לא לגרד כלל בגופו, וידוע שזקני היה חולה כל חייו באגומה שזה מאוד כואב ומגד, ושאל את המנחת יצחק שעכשיו שיש לו יסורים קשים אם מותר לו לגרד קצת, והמנחת יצחק הפליא זאת מאוד באומרו בכזה מצב זה הדאגות שלו.

עבודה גדולה היה לו לזקני בהעלאת עשן בסגיגיה, הוא היה אומר שכל דבר שנהגים צדיקים לבדך אבל על סיגריה לא מברכים אז הוא היה אומר כל פעם לפני שעישן קאפיטל תהילים או משנה במקום ברכה, כמ"כ היה מעניין שהוא היה שובר קצת מהסיגריה וכן לא היה מסיים את הסיגריה.

אני זוכר שסיפרו בשמו שהיה פעם שהלך אם אחיו ברחובה של עיר ירושלים ועישנו, ואביהם ראה אותם וגער באחיו על כך אבל לזקני לא אמר כלום באומרו אח"כ שהוא לא רוצה לפגוע

(תשר"ה למבחן 'אשל אברהם' לעלוב ולרה"ד משה מרדכי הורווציק על עזרתם בהמצאת הדברים)

<p>לְטוֹבוֹת נִשְׁמָת כ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' משה מרדכי בן ר' שמעון נתן נטע בעל ה'ברכת משה' מלעלוב נלב"ע כ"ד טבת תשמ"ז וזכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן</p>	<p>נְדָבָת ידידינו הנכבד שלוחא דרבנן, עוסק בצרכי ציבור באמונה הר"ד אהרן קליין ה"ו מנכ"ל מוסדות בעלזא וחבר מועצת העיר לדגל אירוסו בנו בשעתומ"צ החתן נפתלי נ"ו</p>	<p>נְדָבָת ידידינו הנכבד הר"ד פישל מנדלסון ה"ו לדגל אירוסו בתו בשעתומ"צ עם החתן פנחס מנחם שפיץ נ"ו</p>	<p>שְׁהִשְׁמַחָה בְּמַעֲוֹנָם ברכת מזל טוב שנודה בוח לידידינו הנכבדים הנהג"צ ר' גדליה ריזל שליט"א הב דק"ק סלונים לדגל נישואו בתו בשעתומ"צ ... הר"ד פישל מנדלסון ה"ו לדגל אירוסו בתו בשעתומ"צ עם החתן פנחס מנחם שפיץ נ"ו ... הר"ד שידוה מכל יצ"ח רוב נחת ודקדושה, עם שמחת תמיד באהליהם</p>	<p>לְזִכוֹת אברהם ישעיה בן ציון בן חיה גילה להצלחה בכל העניינים בדוחות ובגשמיות, עושר ואושר וסיועתא דרשימא זמנים לשב"ק אופק קרית גת הדלקת נרות: 4:29 יצאת השבת: 5:28 זמן ר"ת: 6:01</p>
---	---	--	---	--